

Arrest

nr. 312 668 van 9 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en haar advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 7 april 2022.

Op 27 juni 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder), bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 7 augustus 2023 nam het CGVS de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Z., in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar, waar u tot aan uw vertrek verbleef. U bent religieus gehuwd met S. sedert 2020. Uw vader begon te werken als soldaat

bij het Afghaans leger in 2017-2018. In de zomer van 2019 werd hij gedood tijdens zijn werk bij een bomaanslag.

Zo'n jaar tot anderhalf jaar na de dood van uw vader werd u gevraagd zich aan te sluiten bij de lokale opstandelingen in uw dorp. U werkte in het hoofdkwartier en uw taken bestonden eruit thee te maken, eten rond te brengen, de afwas te doen, en te bewaken. Toen de machtsovername plaatsvond, ging u naar het huis van uw grootvader in Kelagho. Acht dagen na de machtsovername kwamen de taliban naar uw huis en zeiden ze tegen uw moeder dat u zich moest aanmelden om samen met hen te werken. Als u dat niet zou doen, zouden ze u doden. U bleef nog een week bij uw grootvader en verliet dan Afghanistan.

U bereikte België op 6 april 2022. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij binnenkomst verklaarde u 17 jaar oud te zijn. Na uw vertrek verhuisden uw moeder, broers, zussen en vrouw naar het huis van uw grootvader. Zij zijn ondertussen teruggekeerd naar uw ouderlijk huis. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, uw wapenbadge, een bewijs van uw werk, werkdocument van uw vader en een overlijdensbewijs van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Helemaal op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u aan dat u geheugenproblemen hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27.06.2023 (verder NPO), p.21), hetgeen u op geen enkel ander moment tijdens de asielprocedure naar voren hebt gebracht. Deze door u aangehaalde problematiek wordt echter niet ondersteund door enige attesten. Ook haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevestigd werd (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat ondanks sommige vragen herhaald moesten worden u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Uw advocaat verwees ook naar uw geheugenproblemen maar vermeldde tegelijk expliciet dat u voldoende tijd hebt gekregen om toelichting te geven bij uw migratiemotieven (NPO, p. 21).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 2 mei 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 20,49 jaar met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De door u voorgelegde taskara wijzigt hieraan niets. Vooreerst betreft het slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit de informatie van het CGVS dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Wijdverspreide corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Afghanistan als in het buitenland Afghaanse identiteits- en andere (officiële) documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten verworven zijn. Veel valse Afghaanse documenten zijn bovendien, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient opgemerkt dat u uw activiteiten bij de lokale opstandelingen en uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk maakt.

Zo zijn uw verklaringen over de taken die u uitvoerde zeer vaag te noemen. Wanneer het u een eerste keer gevraagd werd, zei u dat u altijd in het hoofdkwartier bleef en hier rondwandelde. Ook moest u soms thee en eten klaarmaken (NPO, p. 9). Gevraagd of u verder nog taken had, zei u van niet (NPO, p.9). Wat later in het persoonlijk onderhoud, wanneer er werd doorgevraagd over uw taak als kok, zei u ineens dat jullie een kok

hadden, dus dat u zelf niet kookte en dat u altijd de afwas moest doen en in het hoofdkwartier moest blijven (NPO, p.10). Het is opmerkelijk dat u eerst verklaarde dat uw taak eruit bestond thee en eten klaar te maken, om hierna te zeggen dat er een kok aanwezig was en dat u enkel de afwas deed (NPO, p.10). Wanneer u dan gevraagd werd hoeveel u hiervoor werd betaald, antwoordde u 9.600 Afghani. Geconfronteerd met de vaststelling dat u een hoog salaris kreeg voor het doen van de afwas, antwoordde u dat u niet alleen de afwas deed en ook deel was van de opstandelingen (NPO, p.10). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, zei u dat u eten naar de gasten moest brengen en soms ook moest bewaken (NPO, p.11). Er dient te worden opgemerkt dat u eerder al werd gevraagd om uw verschillende taken bij de opstandelingen uit de doeken te doen, u toen antwoordde dat u eten en thee klaarmaakte, iets dat u erna veranderde naar de afwas doen. Dat u dan, wanneer u wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u veel betaald werd om weinig te doen, toevoegt dat u ook het hoofdkwartier bewaakte is weinig serieus. De vaststelling dat u weinig consistent bent geweest over wat u daar gedurende acht tot negen maanden hebt gedaan en uw verklaringen voortdurend wijzigt in functie van vragen en opmerkingen bij antwoorden op die vragen doet twijfelen aan de waarachtigheid van uw beweerdde activiteiten voor de opstandelingen.

Verder zijn uw verklaringen over uw bewakingsactiviteiten in het hoofdkwartier van de lokale opstandelingen ook zeer inconsistent en vaag. Zo zei u eerst dat u het hoofdkwartier twee tot tweeënhalf uur moest bewaken (NPO, p.11). erna zei u dat jullie werkten op basis van beurten en dat één persoon 's nachts het hoofdkwartier moest bewaken en dat er sommige één uur moesten bewaken en sommige twee uur (NPO, p.12). Gevraagd hoeveel uur u op 24 uur moest werken, antwoordde u dat u rond 10 à 11 uur in de voormiddag één uur bewaking had en dat u dan om 14 uur eten moest brengen en dan om 20 uur nog eens één uur moest bewaken (NPO, p.12). Wanneer de opmerking dan werd gemaakt dat u dan veel vrije tijd had, zei u dat u dag en nacht op uw werkplaats moest zijn (NPO, p.12). Gevraagd wat u dan die overige 21 uur deed, zei u dat u niet weinig werkte en dat u het eten van 's ochtends, 's middags en 's avonds moest klaarmaken en ook thee moest klaarmaken (NPO, p.12). Geconfronteerd met eerdere verklaringen dat er een kok aanwezig was, zei u dat u het eten wegbracht (NPO, p.12). Wat later in het persoonlijk onderhoud, wanneer er verdere vragen werden gesteld omtrent het bewaken van het hoofdkwartier, legde u uit dat er telkens twee personen tegelijkertijd moesten bewaken en dat jullie met 6 à 7 personen waren om dit te doen (NPO, p.17). Gevraagd hoeveel uur jullie dan per dag moesten bewaken, antwoordde u één of twee uur (NPO, p.17). Er dient te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u maar één of twee uur per dag moest bewaken. Zo telt een dag en nacht 48 uur werk. Als 48h werk wordt verdeeld onder de zes of zeven werknemers die telkens met 2 tegelijkertijd werken, komt die uit op gemiddeld 7,4 uur werk per persoon per 24 uur. Hiermee geconfronteerd, herhaalde u uw eerdere verklaringen (NPO, p.17). Dit deed u nog twee keer (NPO, p.17). Wanneer u dan opnieuw werd gevraagd hoeveel uur u op 24 uur moest werken, antwoordde u vier uur (NPO, p.18). Gevraagd om dit te bevestigen, antwoordde u niet en twijfelde u duidelijk aan uw antwoord (NPO, p.18). Wanneer de vraag dan nog maar eens werd gesteld, zei u dat u 5 à 6 uur moest werken (NPO, p.18). Gevraagd of dat voor iedereen gold, antwoordde u instemmend (NPO, p.18). Er dient te worden geconcludeerd dat u erg vage en inconsistente verklaringen hebt afgelegd over uw bewakingsoopdracht in het hoofdkwartier de geloofwaardigheid van uw activiteiten als lokale opstandeling verder op de helling.

Verder kon u zeer weinig vertellen over uw naaste collega en vriend bij de lokale opstandelingen. Gevraagd of u collega's had waarmee u beter bevriend was, antwoordde u dat u meestal met de kok bleef, R. (NPO, p.11). Gevraagd hoe oud hij was, zei u dat u dat niet wist en voegde u toe dat hij een baard en een snor had. U kon niet zeggen of R. getrouwd was en of hij kinderen had wist u evenmin (NPO, p.11). Gevraagd waar hij woonde, zei u dat hij van hetzelfde dorp was. Dat u zo weinig weet en/of weet te zeggen over een dorpeling waarmee u acht tot negen maanden mee hebt samengewerkt en waarmee u zegt meestal bij te zijn geweest is erg opmerkelijk en weinig overtuigend.

Voorts dient er op gewezen te worden dat u weinig consistent bent geweest in uw asielmotieven doorheen de procedure. Zo zei u bij de dienst voogdij, een dag na uw binnenkomst, dat u Afghanistan hebt verlaten omdat uw vader gedood werd door de taliban en uw leven hierdoor ook in gevaar was (Fiche NBMV, p.4). Toen u wat later werd uitgenodigd voor een interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en u werd gevraagd waarom u vreest vermoord te worden door de taliban, zei u dat uw vader in het leger was en dat de taliban zei dat u zich moest aansluiten bij hun en dat u anders vermoord zou worden (vragenlijst CGVS, vraag 5). In het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde u dat u bij de DVZ had verteld dat u als opstandeling had gewerkt, maar dat ze dat niet hadden opgeschreven. Dit is moeilijk te geloven, zeker omdat de interviewer op DVZ u vroeg of er nog andere elementen waren gelinkt aan uw vluchtreden en u daarop neen zei (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook zei u dat u bij dienst voogdij eveneens had verteld over uw werk (NPO, p.3). Wanneer hier dan later nog eens op werd teruggekomen, zei u dat dan weer dat ze bij dienst voogdij u geen vragen stelden over uw werk (NPO, p.20). Wanneer u dan wordt uitgelegd dat er toch gevraagd was naar uw motief van vertrek, herhaalde u dat ze nooit gevraagd hadden of u ooit voor de opstandelingen hebt gewerkt (NPO, p.20). Het klopt natuurlijk dat ze dat niet uitdrukkelijk hebben gevraagd, maar de vaststelling blijft dat u twee keer werd gevraagd naar de reden voor vertrek en dat u twee keer niets hebt gezegd over uw werk als opstandeling. Voorts antwoordde u tijdens het interview bij de DVZ op de vraag of u een beroep had in Afghanistan, dat u vier maanden had gewerkt en dat u lijfwacht was van een chef van het dorp (verklaring DVZ, vraag 12). Geconfronteerd met deze verklaring, zei u dat ze u niet goed

hadden begrepen en dat u iets had gezegd, maar dat ze iets totaal anders hadden begrepen (NPO, p.19). U voegde nog toe dat de tolk met iets anders bezig was en dat hij het woord hoofdkwartier niet begreep en dat de tolk u dan in de war had gebracht en u dan gewoon iets moest zeggen (NPO, p.19). Deze uitleg overtuigt gezien de verschillen in uw verklaringen niet. De vaststelling blijft dat u zeer inconsistente verklaringen hebt afgelegd over uw asielmotieven en dat dit nefast is voor de geloofwaardigheid ervan.

Uw werkdocumenten (wapenbadge en een bewijs van uw werk) an sich zijn onvoldoende om aan te tonen dat u gediend zou hebben bij de lokale opstandelingen gezien het ook kopieën betreft waarvan de echtheid niet kan nagegaan worden en gezien de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten (cfr. supra). Voorts dient er te worden opgemerkt dat u over een document (Administratief dossier - Groene map, stuk 4) dat u voorlegde zei dat het een bewijs was van uw werk en dat u het had gekregen van N.-M., uw commandant bij de lokale opstandelingen (NPO, p.16). Na vertaling van het document blijkt dat het gewoon de achterkant van uw taskara te zijn en dus geen enkele informatie bevat over uw werk bij de opstandelingen. Dat u de inhoud van documenten die u ter staving van uw asielmotieven neerlegt niet kent doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Over de feiten die kort voor uw vertrek hebben afgespeeld, waarbij de taliban acht dagen na de machtsovername naar uw huis zijn gekomen en tegen uw moeder zeiden dat u zich moest aansluiten bij hen, anders zou u gedood worden, dient te worden gesteld dat u uw activiteiten bij de lokale opstandelingen niet aannemelijk heeft gemaakt. Gezien u stelt dat u zich bij de taliban moest aansluiten omdat u zich als opstandeling bezig hield met activiteiten tegen de taliban kan er logischerwijs ook geen geloof gehecht worden aan deze feiten. Bovendien kan er worden opgemerkt dat u ook hier weer inconsistente verklaringen over hebt afgelegd. Zo zei u bij de DVZ dat de taliban 15 dagen na de machtsovername naar uw huis zijn gekomen om u te zoeken (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat dit na acht dagen was. (NPO, p.16). Uw advocate liet in een e-mail van 27/06/2023 dan weer weten dat de taliban niet 15 dagen na de machtsovername naar uw huis kwamen, maar enkele dagen erna.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Opnieuw dient gewezen op de beperkte bewijswaarde ervan (cfr. supra). De identiteitsgegevens van uw vader zoals vermeld in zijn taskara worden niet betwist. De tewerkstelling van uw vader als soldaat en zijn dood tijdens deze tewerkstelling die u staft met een werkdocument en een document inzake zijn overlijden worden verder niet meteen in twijfel getrokken. Tijdens het persoonlijk onderhoud hebt u immers duidelijk naar voren geschoven dat u de taliban naar u op zoek waren omdat u als lokale opstandeling tegen de taliban werkte. U maakte overigens geen gewag van persoonlijke problemen met de taliban tijdens de periode dat uw vader soldaat bij het Afghaanse leger was.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Aanvullende nota

Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- (1) EUAA, COI “Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- (2) EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- (3) EUAA, “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- (4) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- (5) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- (6) EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- (7) EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- (8) EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;

(9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosivedevicescivilians-afghanistan>;

(10) COI Focus, "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

4. Het verzoekschrift

In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van de zorgvuldigheidsplicht.

In eerste instantie geeft verzoeker een theoretische toelichting bij artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en bij de artikelen 48/3 en 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet. In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn kwetsbaarheid. Hierbij gaat hij in op het motief van de bestreden beslissing aangaande zijn geheugenproblemen. Hij licht toe dat hij in een groot opvangcentrum in een klein dorp verblijft waar enkel drie bussen per dag passeren die naar het dichtstbijzijnde treinstation rijden. De mogelijkheid om toegang te hebben tot goede medische opvolging is zeer moeilijk. Er wordt aangehaald dat de raadsvrouw sedert een jaar vruchteloos vraagt om psychologische en medische opvolging. Verzoeker heeft dit spontaan aangehaald tijdens het interview, hetgeen wordt geciteerd. Tijdens het gehoor heeft de raadsvrouw ook aangehaald dat de geheugenproblemen van verzoeker ook blijken uit het feit dat hij het kantoor niet kan vinden voor een afspraak. De raadsvrouw wees er ook reeds tijdens het persoonlijk onderhoud bij verzoeker op dat het moeilijk was voor verzoeker om de tolk te verstaan aangezien bepaalde vragen verschillende keren moesten herhaald worden. Nu stipt verzoeker ook aan dat 11 keer in de notities is geschreven dat de vraag opnieuw moest gesteld worden. Bijgevolg was de sfeer niet goed voor verzoeker in die zin dat hij niet altijd begreep wat van hem werd verwacht.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de motieven in de bestreden beslissing. Daarbij gaat hij eerst in op het motief aangaande zijn leeftijd, nu verzoeker stelt dat hij de asielinstanties heeft willen misleiden aangaande zijn leeftijd. Hij gaat daarbij in op het feit dat de manier waarop leeftijdsonderzoeken gebeuren in België betwistbaar is en dat dienaangaande een zaak hangende is bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Verzoeker stelt dat hij hem niet zonder meer kan verwijten gelogen te hebben over zijn leeftijd, aangezien dit aan de realiteit voorbijgaat. Verzoeker begrijpt dat hij op basis van de beslissing van de Voogdijdienst als volwassen wordt beschouwd, maar acht het onevenredig om, gezien de twijfels aangaande de betrouwbaarheid van de bottests, te concluderen dat hij frauduleuze bedoelingen had.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op het motief aangaande de tewerkstelling voor de lokale opstandelingen, waarnaar verzoeker heeft verwezen tijdens de maanden voorafgaand aan de val van de overheid. Hij wijst erop dat hij dienaangaande ook stukken heeft voorgelegd, waaronder een badge die hem toestond een wapen te dragen. Waar verzoeker het niet geloofwaardig acht dat verzoeker aan die activiteiten deelnam, wijst hij erop dat verzoeker een vertekend beeld heeft van die lokale opstand. Het gaat uiteindelijk om een groep jongelingen aan wie wordt gevraagd wapens te dragen en de regio te verdedigen, het is dus veel minder gestructureerd dan men zou denken. Verzoeker sprak weliswaar van "shifts" en taken, maar in werkelijkheid was het niet zo erg georganiseerd en gestructureerd en afhankelijk van goodwill en beschikbaarheid. Wat betreft de kok, met wie hij een goede band had, hielp verzoeker gewoon met diens werk, zo verklaarde hij inderdaad dat hij het eten klaarmaakte. Indien de kok weg was, moesten anderen de maaltijd bereiden. Hij moest thee brengen, maakte zich nuttig waar hij kon, in functie van zijn capaciteit. De taken werden verdeeld onder toezicht van de commandant die van dag tot dag besliste wie wat ging doen, er was dus geen sprake van een georganiseerd vastgesteld systeem van shifts. Hij deed wel regelmatig bewaking. Het feit dat lokale opstandgroeperingen niet goed georganiseerd zijn, blijkt ook uit objectieve informatiebronnen. Volgens verzoeker heeft verzoeker de verklaringen van verzoeker dienaangaande niet geanalyseerd in het licht van die informatiebronnen, aangezien die niet worden vermeld. Vervolgens citeert verzoeker uit de EUAA country guidance Afghanistan van januari 2023, waaruit onder meer blijkt dat weinig informatie beschikbaar was over de numerieke kracht en operationele capaciteiten van zulke groepen. Ook uit het EASO COI report Afghanistan Security situation van september 2021 citeert verzoeker uitgebreid, rapport dat relevant is omdat het de periode bestrijkt waarin de feiten hebben plaatsgevonden. Het feit dat verzoeker geen duidelijke beschrijving kan geven van de organisatie is niet ongeloofwaardig, zo stelt hij, omdat de groeperingen een bijeenkomst waren van dorpelingen die gevraagd werden om een wapen op te nemen, hun dorp te verdedigen met officieuze steun van de regering.

Verder haalt verzoeker aan dat hem niet werd gevraagd of hij meer kon vertellen over de andere mensen die met hem samen werkten op de controlepost. Er werd enkel gevraagd om te praten over de persoon waarmee hij het best kon opschieten en hij heeft daarop ook geantwoord en over de kok gesproken. Omdat hij niet de kans kreeg tijdens het interview uitleg te verschaffen over zijn andere collega's, somt verzoeker nog 11

personen op die mee in zijn groep zaten. Vervolgens gaat verzoeker in op het feit dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding zou gemaakt hebben van zijn activiteit bij de lokale opstandelingen en enkel zou gesproken hebben over een rol als lijfwacht van een chef van het dorp. Verzoeker stipt evenwel aan dat hijzelf en zijn raadsvrouw bij het begin van het persoonlijk onderhoud bij verweerder hier direct melding van hebben gemaakt. Verder stipt verzoeker aan dat ook geen rekening werd gehouden met zijn motivatie om bij de opstandelingen te gaan. Het is niet betwist dat zijn vader enkele jaren voordien door de taliban werd vermoord in zijn functie voor het leger. Hij is afkomstig uit een familie van patriotten, die zich tegen de taliban verzetten. In die context is het volgens verzoeker wel geloofwaardig dat hij de wapens heeft opgenomen om zijn streek te verdedigen tegen de moordenaars van zijn vader.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op zijn problemen omwille van de tewerkstelling van zijn vader. Hij herhaalt dat niet wordt betwist dat zijn vader voor de autoriteiten heeft gewerkt en vermoord werd, hij heeft ook verschillende stukken dienaangaande voorgelegd, zodat de werkzaamheden niet in twijfel worden getrokken. Uit de Country Guidance van januari 2023, waaruit verzoeker uitgebreid citeert, blijkt dat vroegere bedienden of veronderstelde supporters of spionnen voor de vorige overheid werden bedreigd en/of gedood. Executies, foltering of vasthouding van personen, die in verband worden gebracht met de gevallen overheid, werden gerapporteerd in verschillende delen van het land. Ook familieleden werden onder druk gezet.

Verder gaat verzoeker in op het bezoek van de taliban aan zijn huis. Ook aangaande de door verweerder opgeworpen tegenstrijdigheid over de chronologie van het bezoek van de taliban en het ogenblik van vertrekken, had de raadsvrouw van verzoeker reeds een schrijven gericht aan verweerder. Verzoeker concludeert met de stelling dat niet mag worden veronachtzaamd dat verzoeker ook "in de radar" van de taliban kan zijn door het feit dat hij de zoon is van een martelaar en hij dus deel uitmaakt van een familie van patriotten.

Verzoeker verzoekt de Raad hem in hoofddorde te erkennen als vluchteling en hem in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming toe te kennen. Onder "voorwerp van de procedure" vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

5. Beoordeling door de Raad

In het huidige stadium van de procedure, en na grondig onderzoek van het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat bepaalde elementen van het profiel en vluchtrelaas van verzoeker meer onderzoek vergen, dermate dat de Raad niet in staat is om zich met voldoende kennis van zaken uit te spreken over het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voor verzoeker of een reëel risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verschillende elementen in het vluchtrelaas van verzoeker niet worden betwist, zijnde het feit dat verzoeker zijn vader tewerkgesteld was als soldaat bij het Afghaanse leger, hetgeen verzoeker staaft met een werkdocument en een document aangaande zijn overlijden. Er wordt in een van de stukken vermeld dat zijn dood ligt aan een "enemy attack". Verzoeker verklaart dat zijn vader werd gedood door een bomaanslag van de taliban. Verder wordt evenmin betwist dat verzoeker afkomstig is uit een dorp in de provincie Nangarhar, dat reeds voor de machtsovername vele aanhangers van de taliban telde. Tot slot blijkt uit het leeftijdsonderzoek dat verzoeker ongeveer 19 jaar was op 12 april 2022 en dat aangezien zijn reisweg ongeveer een half jaar in beslag genomen heeft, verzoeker weliswaar 18 jaar was bij het verlaten van Afghanistan maar vermoedelijk nog minderjarig ten tijde van de aangehaalde feiten.

Aangaande het feit dat zijn vader bij het Afghaanse leger was, citeert verzoeker uit de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, bron waarnaar verweerder ook in zijn aanvullende nota verwijst. Volgens deze Country Guidance zijn vroegere leden van het Afghaanse leger een prioritair doelwit van de taliban. Er was reeds gedurende de jaren voor de machtsovername sprake van aanvallen tegen legerbasissen, politiestations, checkpoints, doelgerichte moorden, executies, verdwijningen en foltering van het personeel van de Afghan National Defense and Security Forces (hierna: ANDSF) en dit werd uitdrukkelijk gelegitimeerd door de "Laheya" gedragscode van de taliban. Op het ogenblik van de machtsovername in de zomer van 2021 werden vele ANDSF-leden vermoord, die zich overgaven of werden vastgehouden. Na de machtsovername werd in een eerste persconferentie een algemene amnestie afgekondigd, waarbij iedereen zou worden vergeven die tegen de taliban heeft gevochten. Echter, deze amnestie werd niet gerespecteerd door vele talibanleden. De talibanleiders hebben onvoldoende controle over de leden en vele talibanstrijders handelen op eigen initiatief omwille van persoonlijk vijandschap of een wraakgevoel. Ook al werden talibanstrijders herhaaldelijk aangemoedigd om de algemene amnestie te respecteren, moesten strijders die betrokken waren in gruwelijkheden zelden rekenschap afleggen. Ook al wilden de taliban vroegere ANDSF-leden doen aansluiten bij hun rangen, bleken deze inspanningen weinig succesvol waardoor velen onderdoken of het land verlieten. In bijna alle provincies worden executies, foltering, misbruik, gedwongen verdwijningen van vroegere ANDSF-leden gerapporteerd. Er werden eveneens inspanningen gedaan door

taliban om vroegere veiligheidsmedewerkers op te sporen via lokale informanten, registratiecampagnes van vroeger ANDSF-personeel en mogelijk het gebruik van eerdere overheidsdatabases. In februari 2022 begonnen de taliban met huis-aan-huiszoekingen in verschillende delen van het land, met de bedoeling vroeger overheidsmedewerkers en ANDSF-leden op te sporen. Ook in de EUAA Country Focus van december 2023 (p. 60), hetgeen verweerder via een aanvullende nota ter kennis brengt, leest de Raad dat volgens een internationale analist en journalist het onmogelijk is om patronen te ontwaren van welke specifieke profielen bij het veiligheidsmedewerkers van de vorige regering precies worden geïdentificeerd, maar dat wel kan vastgesteld worden dat de taliban in elk geval een specifiek probleem hebben met de Afghaanse special forces, getraind door de Amerikanen, de legercommando's en de Afghaanse lokale politie.

Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten, volgens een bron kunnen zij er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen. Ook familieleden werden gedood, ondervraagd en gefolterd door de taliban. Diverse organisaties constateerden dat familieleden van voormalige veiligheidsdiensten of overheidsmedewerkers slachtoffer zijn geworden van ondervragingen, mishandeling, geweld en executies. Ook andere bronnen stelden dat bedreiging van familieleden gebruikt werd als drukmiddel op personen die vervolgd worden door de taliban. Hierdoor liepen de familieleden ook zelf gevaar (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 70-74 geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Verder leest de Raad ook in de EUAA Country Focus van december 2023 dat familieleden van voormalige medewerkers van de overheid riskeren geïdentificeerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (4.1.5 "family members of former civilian and security personnel", EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van december 2023, p. 62 en 63).

In de EUAA Country Guidance van januari 2023 wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 54-55).

De Raad kan de richtsnoeren van EUAA bijtrekken (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 54-55).

De Raad stelt met verzoeker vast dat dit element als risicofactor niet werkelijk werd geanalyseerd. Verzoeker heeft weliswaar verklaard dat zijn vader reeds is overleden in 2019 en dus was dit overlijden niet de directe aanleiding van verzoeker zijn vlucht kort na de machtsovername, maar dit gegeven moet inderdaad wel meegenomen worden voor het profiel van verzoeker als zoon van een martelaar en dus deel uitmakend van een gezin dat "patriottisch" was, zoals verzoeker het omschrijft.

Uitgaande van het feit dat verzoeker de zoon is van een vader die bij het Afghaanse leger was en werd gedood door de taliban, is het niet onaannemelijk dat verzoeker gemotiveerd was om in het kader van de opstandelingen een wapen op te nemen teneinde bij te dragen aan de verdediging van zijn dorp onder leiding van de malik van zijn dorp, echter in de huidige fase van de procedure is de Raad niet in de mogelijkheid om met volledige kennis van zaken hierover te oordelen.

Wel blijkt, na grondig doornemen van het administratief dossier, dat verschillende motieven niet draagkrachtig zijn, zoals verzoeker aanvoert.

De Raad stelt vast dat verweerder veel gewicht hecht aan het feit dat verzoeker "*twee keer werd gevraagd naar de reden voor vertrek en dat [hij] twee keer niets heeft gezegd over [zijn] werk als opstandeling.*" Zoals verzoeker aanvoert, blijkt uit het gehoor bij verweerder dat hij onmiddellijk bij de aanvang van het gehoor heeft opgemerkt over zijn verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken dat "*een paar dingen (...) niet (zijn) vertaald.*" En hij zei: "*Ik weet niet of de ambtenaar bepaalde dingen niet heeft opgeschreven, of misschien heeft de tolk het niet verteld.*" Toen de protection officer (hierna: PO) vroeg: "*En wat zijn dat dan, die paar dingen die niet zijn vertaald?*" antwoordde verzoeker: "*Dus ik zei dat ik als opstandeling, pasun kawanki, uprising, heb gewerkt.*" Vervolgens vroeg de PO: "*En heeft u dat wel gezegd bij uw eerste interview bij dienst Voogdij?*" waarop verzoeker antwoordde: "*Toen heb ik dat ook gezegd*". Hoewel de Raad vaststelt dat tijdens het bijzonder summier gehoor bij de Voogdijdienst enkel melding is gemaakt van het feit dat zijn vader door de taliban werd gedood en het leven van verzoeker ook in gevaar was, leest de Raad in de "verklaring DVZ" van 14 juli 2022 in antwoord op vraag 12 naar de specificatie van beroep, waarover verweerder ook

uitdrukkelijk motiveert, niet enkel dat verzoeker verklaarde een bodyguard van een chef van het dorp in Zawa te zijn geweest, maar eveneens *"ik was bij de uprising police"*. Verweerder heeft aldus een partiële lezing gedaan van het antwoord van verzoeker op die vraag. Verzoeker heeft dus, blijkens de stukken, wel reeds bij de DVZ verklaard dat hij werkte bij de uprising police, of de opstandelingen.

Verder valt verweerder eveneens over de termijn aangaande de feiten die zich volgens verzoeker voorafgaandelijk aan zijn vertrek hebben afgespeeld. Zo verklaarde verzoeker bij verweerder dat de taliban acht dagen na de machtsovername naar zijn huis zijn gekomen en tegen zijn moeder zeiden dat hij zich moest aansluiten bij hen of dat hij anders zou gedood worden. Verweerder motiveert evenwel dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat het om vijftien dagen na de machtsovername ging. De Raad leest inderdaad in de vragenlijst dat er sprake is van vijftien dagen na de machtsovername, doch er blijkt inderdaad, zoals door verzoeker aangestipt, dat de raadvrouw van verzoeker reeds voor het onderhoud bij verweerder de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande heeft verbeterd. Zo stelde ze: *"het werd verkeerdelijk genoteerd dat Taliban kwamen [sic] 15 dagen na de machtsovername"*. Volgens de raadvrouw moest dat zijn dat zijn familie reeds bezoek kreeg van de taliban enkele dagen na de machtsovername. In de bestreden beslissing wordt nochtans verwezen naar deze rechtzetting van de raadvrouw, toch weerhoudt verweerder dienaangaande nog steeds inconsistente verklaringen, terwijl de Raad van oordeel is dat het niet onmogelijk is dat "enkele dagen" met acht dagen kan overeenkomen.

Verder stelt de Raad vast dat verweerder meent dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd aangaande diens takenpakket voor de opstandelingen. Zo motiveert verweerder onder meer dat verzoeker wanneer hij een eerste keer werd gevraagd naar zijn takenpakket, zei dat hij altijd in het hoofdkwartier bleef en daar *"rondwandelde"*, en dat hij soms thee en eten moest klaarmaken. Later verklaarde verzoeker dat hij soms ook moest bewaken. Verweerder acht het weinig serieus dat verzoeker, pas wanneer hij wordt geconfronteerd met de vaststelling dat hij veel werd betaald om weinig te doen, toevoegde dat hij ook het hoofdkwartier bewaakte. Echter, uit het gehoorverslag blijkt op het eerste zicht dat verzoeker met *"rondwandelen"* bewaken bedoelt. Zo leest de Raad immers in het gehoor waar verzoeker precies werd ondervraagd over het bewaken *"Waar moest u dan staan?" "In het HQ [hoofdkwartier]"* waarop de PO vraagt: *"Waar in het HQ?"* waarop verzoeker antwoordde: *"In de wachttour, bewakingstoer en soms moesten wij rondwandelen."* Vervolgens vraagt de PO *"Droeg u dan een wapen?"* waarop verzoeker bevestigend antwoordt. De Raad volgt dan ook niet dat verzoeker laattijdig de taak "bewaken" aan zijn takenpakket toevoegde.

Ook al kan de Raad verweerder volgen dat onduidelijkheid blijft bestaan aangaande het precies aantal uren dat er moest bewaakt worden, gegeven waaraan verweerder veel gewicht hecht, kan de Raad het betoog van verzoeker ook volgen dat zijn verklaringen in het licht van de toepasselijke landeninformatie moeten onderzocht worden. Er blijkt niet dat verweerder dat heeft gedaan. Verzoeker citeert in het verzoekschrift uitgebreid uit het EASO COI report Afghanistan Security Situation update van september 2021, die de situatie in het land in 2021 beschrijft, periode waarin verzoeker stelt actief geweest te zijn als opstandeling. Hieruit blijkt dat UNAMA in juli 2021 rapporteerde dat er gewapende pro-overheid groeperingen ontstonden en dat de overheid die "zelfverdedigingsgroepen" ondersteunde en van wapens voorzag, ook al stonden die buiten de klassieke overheid. Het betrof lokale milities met de stilzwijgende steun van de Afghaanse strijdkrachten. Het maakte deel uit van een plan dat uit drie fasen bestond teneinde de opkomst van de taliban terug te dringen. Het betrof evenwel het bewapenen van *"lokale vrijwilligers"* met de bedoeling dat die ook zouden vechten tegen de taliban en uiteindelijk zouden opgenomen worden in de Afghaanse veiligheidsdiensten. De mate waarin dergelijke vrijwilligers goed georganiseerd waren of niet, is een relevante vraag.

De Raad meent dan ook dat een heronderzoek is aangewezen van de verklaringen van verzoeker over de periode van ongeveer 8 à 9 maanden waarin verzoeker verklaart opstandeling te zijn geweest in zijn dorp onder leiding van de malik, in het licht van die landeninformatie. Zo werd bijvoorbeeld weinig doorgevraagd – zoals verzoeker aanstipt – over zijn motivatie voor de rekrutering, of gaat zeer veel aandacht naar de kok die verzoeker stelt geholpen te hebben, maar worden weinig vragen gesteld over de andere leden van de groep die met verzoeker op het hoofdkwartier verbleven. Bij dit onderzoek is het relevant rekening te houden met verzoeker zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de feiten en de landeninformatie die verzoeker voorlegt aangaande het informeel karakter van dergelijke groeperingen van opstandelingen.

Ten slotte blijkt dat verzoeker zijn betoog aanvangt met te wijzen op zijn kwetsbaarheid en op het moeilijk verloop van het gehoor. De Raad kan inderdaad uit het gehoorverslag vaststellen dat meer dan tien keer de vraag opnieuw moest gesteld worden, anderzijds blijkt ook dat de PO na de pauze hieraan heeft tegemoet willen komen door in te gaan op het verzoek van verzoeker dat de tolk en advocaat van plaats zouden wisselen omdat verzoeker niet goed zou kunnen horen. Verder zijn er ook wel spontane verklaringen gekomen aan het einde van het gehoor door verzoeker over diens moeilijkheden om zaken te onthouden. De Raad benadrukt evenwel dat niet het minste begin van bewijs werd voorgelegd aangaande een eventuele geheugenproblematiek. Zelfs indien begrip kan opgebracht worden voor het feit dat verzoeker zich in een

verafgelegen opvangcentrum zou bevinden, komt het toch aan hem toe om alle nodige elementen aan te brengen die zijn verzoek kunnen staven conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat, gezien de limieten van een bevraging ter zitting en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES